

Välkommen till friheten!

Alfred Stern tillägnad

Victor Arendorff

Victor Arendorff
Välkommen till friheten!
Alfred Stern tillägnad
1917

Tidningen Brand #13 1917

Frihetslängtan, den har starka vingar
Ingen boja har den kraft, som tvingar
dem, när de till flykt sig breda ut.
Frihetshjälten skrämmer intet galler.
Han står säker, han, och icke faller,
om ock fångenskapen ej har slut.

Våra rop om frihet ändå väckte
dem, som makten ha, och äntligt bräckte
cellens gallerjärn och tunga dörr. -
Långa år därinom du fått lida,
men välkommen nu till oss, som strida
samma hårda bittra kamp som förr.

Minns du... minns du dina ungdomsdrömmar?
Brusar än ditt blod i heta strömmar
för din ungdoms vackra ideal?
Icke drömma blott - du kunde handla,
ville dröm till verklighet förvandla,
men din lön blev cellens mörka kval.

Mången vårsols glada gyllenskimmer
du sett strimma celldörrns grova timmer...
I förtvivlan då du sjunkit hop.
I förbittring knöt du dina händer
och du grät med sammanbitna tänder.
Ingen hörde dina klagorop.

Jo, vi hörde dem, och starkt vi höjde
rop på frihet, som omsider böjde
cellens galler för din längtans blick.
Hur i ängslan vi kamrater levde!
Ack, vi ropade, och ropet krävde
nyckeln blott, som till din frihet gick!

Du är fri och vårens solljusglitter
hälsar dig med sparvare jubelkvitter,
som i cellens pina du väl glömt.
Du är vårens barn och vårens ljusning
ligger än i dina drömmars tjusning -
samma röda dröm, din ungdom drömt!